

Sygn. akt VIII Gz 327/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską (spr.)

Sędziowie SO Leon Miroszewski

SO Agnieszka Kądziołka

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2017 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) (...) w W.

przeciwko M. P.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt XI GC 269/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Leon Miroszewski Agnieszka Górską Agnieszka Kądziołka

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od wyroku zaocznego (pkt 1) oraz odrzucił sprzeciw (pkt 2). W uzasadnieniu wskazano, że pozwany nie złożył wniosku w terminie 7 dni od ustania przyczyny uchybienia terminowi, albowiem przyczyna ta ustała 31 grudnia 2015 r., ewentualnie najpóźniej 8 marca 2016 r., zaś wniosek złożono blisko rok po tej dacie. W konsekwencji sprzeciw, jako uzupełniony po upływie terminu podlegał odrzuceniu na podstawie art. 344 § 3 k.p.c.

Pozwany zaskarżył powyższe postanowienie w całości i wniósł o jego uchylenie i rozpoznanie sprzeciwu od wyroku zaocznego z 21 października 2015 r., ewentualnie o zmianę postanowienia i postanowienie o przyjęciu sprzeciwu do rozpoznania, a także, z ostrożności procesowej – o zmianę postanowienia poprzez przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych przedmiotowego sprzeciwu. Ponadto pozwany złożył wniosek ewentualny o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Jednocześnie, na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zdanie 1 k.p.c. wniósł o rozpoznanie przez Sąd II instancji postanowienia o odrzuceniu wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu, wnosząc o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego.

Pozwany wniósł ponadto o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, wnosząc o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Postanowieniu zarzucił istotne naruszenie przepisów:

- art. 168 § 1 oraz art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki do przywrócenia terminu do uzupełnienia braków formalnych od sprzeciwu od wyroku zaocznego, mimo iż strona uprawdopodobniła okoliczności, które wskazują na to, że zasadnym jest przywrócenie pozwanemu terminu, w szczególności poprzez błędne przyjęcie, że pozwany uchybił 7-dniowemu terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, gdy zgodnie z okolicznościami sprawy pozwany terminu dochował,

- art. 169 § 1 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że nie zachodzą przesłanki do przywrócenia terminu do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od wyroku zaocznego, mimo iż strona uprawdopodobniła okoliczności, które wskazują na to, że zachodzą przesłanki do przywrócenia terminu, w szczególności poprzez błędne przyjęcie, że pozwany uchybił 7-dniowemu terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, gdy zgodnie z okolicznościami tego terminu dochował,

- art. 169 § 4 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że nie zachodzi wypadek wyjątkowy uzasadniający przywrócenie pozwanemu terminu do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od wyroku zaocznego w związku z terminem złożenia przez niego wniosku o przywrócenie terminu, w szczególności poprzez błędne przyjęcie, że pozwany uchybił 7-dniowemu terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu, gdy zgodnie z okolicznościami sprawy tego terminu dochował,

- art. 344 § 3 k.p.c. poprzez przyjęcie, że zachodziły podstawy do odrzucenia sprzeciwu od wyroku zaocznego złożonego przez pozwanego, gdy brak było ku temu podstaw, ponieważ pozwany złożył uzasadniony wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu od wyroku zaocznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie, aczkolwiek z innych względów niż te w nim przytoczone. Argumentacja zawarta w zażaleniu odnosi się bowiem w przeważającej mierze do przyczyn uchybienia terminu do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu przez pozwanego, podczas gdy u podstaw postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu, jak również determinującego jego treść postanowienia o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu, legło stwierdzenie, iż pozwany uchybił ustawowemu terminowi do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. Podkreślenia przy tym wymaga, że podstawą takiej oceny było przyjęcie, iż wniosek pozwanego o przywrócenie terminu złożony został dopiero w dniu 3 lutego 2017 r. przez ustanowionego z urzędu pełnomocnika. Tymczasem zauważyć trzeba, że już w piśmie zatytułowanym „zażalenie”, złożonym w dniu 14 marca 2016 r. (k. 56) - po otrzymaniu w dniu 8 marca 2016 r. odpisu postanowienia o odrzuceniu sprzeciwu, pozwany nie kwestionował w istocie uchybienia o 1 dzień terminowi do usunięcia braków formalnych sprzeciwu, wskazując przyczyny, które doprowadziły do takiego stanu rzeczy, tj. odbiór odpisu wezwania do usunięcia braków formalnych przez chorą żonę, przekonanie o przysługującym mu 14 - dniowym terminie i brak orientacji w przepisach prawa. Treść tego pisma dawała podstawy do wnioskowania, iż wola pozwanego jest usprawiedliwienie spóźnionego uzupełnienia braków formalnych, nie zaś podważanie ustaleń dotyczących uchybienia terminowi. Przypomnieć w tym miejscu należy, iż zgodnie z art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c. mylne oznaczenie pisma procesowego nie stanowi przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Sam zatem fakt oznaczenia pisma jako „zażalenie” nie niweczył powinności zakwalifikowania go zgodnie z treścią tego pisma. W przypadku zaś wątpliwości co do rzeczywistego zamiaru pozwanego uzasadnione było podjęcie czynności zmierzających do wyjaśnienia tej kwestii.

Wskazywaną przez pozwanego przyczyną uchybienia terminu do usunięcia braków formalnych sprzeciwu był brak wiedzy o dacie odbioru przez małżonkę pozwanego wezwania do usunięcia tych braków. Przyczyna ta ustała dopiero z chwilą otrzymania w dniu 8 marca 2016 r. odpisu postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 24 lutego 2016 r., w którego uzasadnieniu powołano się na doręczenie pozwanemu wezwania w dniu 23 grudnia 2015 r. Nie można, zdaniem Sądu Okręgowego, zaakceptować tezy o ustaniu tej przyczyny już w dniu 31 grudnia 2015 r., kiedy to pozwany miał odnaleźć pismo z sądu. Fakt ten świadczyć może jedynie o tym, że najpóźniej w tym dniu

sam pozwany dowiedział się o zobowiązaniu go do usunięcia braków formalnych, co nie jest równoznaczne z wiedzą dotyczącą faktycznej daty odbioru wezwania, a tym samym terminie do uzupełnienia tych braków. Skoro zaś pozwany w terminie 7- dniowym od otrzymania odpisu postanowienia z dnia 24 lutego 2016 r. – w dniu 14 marca 2016 r. złożył pismo, w którym wskazywał na przyczyny uchybienia terminu i domagał się „ponownego rozpoznania jego pisma”, uzasadniony jest wniosek, iż dochował terminu do złożenia wniosku o przywrócenie terminu. Pismo z dnia 2 lutego 2017 r. złożone przez ustanowionego z urzędu pełnomocnika stanowi zaś jednoznaczne potwierdzenie rzeczywistej woli pozwanego. W tej sytuacji Sąd pierwszej instancji winien ocenić, czy wskazywane przez pozwanego okoliczności uzasadniają przywrócenie terminu do usunięcia braków formalnych sprzeciwu.

Brak podstaw do odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu skutkuje tym, iż przedwczesne, bo nie poprzedzone merytorycznym rozpoznaniem wniosku o przywrócenie terminu, staje się odrzucenie sprzeciwu od wyroku zaocznego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

Leon Miroszewski Agnieszka Górską Agnieszka Kądziołka

ZARZĄDZENIE

VIII GC 327/17 30 października 2017 r.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)